

let med, disse Ændringer var ikke Beskyttelsen, men i den Fælde kom alligevel Finansministeren mod sit Ønske.

Nu siger derimod den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti som Anbefaling for dette Forslag, at man kan jo ikke leve af at købe, selv om man køber billigt, og det er overmaade sandt, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, man lever bedre, naar man køber dyrt, thi Forholdet er jo dette, at her sættes Varerne i stort Omfang op i Pris ved den meget stærke Toldforhøjelse, der finder Sted, medens det ikke er paavist overfor mig — den højtærede Finansminister har ikke paavist det, heller ikke den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti —, hvor Beskyttelsen ligger. Jeg har kun forstaaet, at den laa paa et enkelt Punkt, med Hensyn til visse Dele af Automobiludstyr. Men er det den hele Beskyttelse — det ved jeg ikke, om det er, jeg er ikke i Stand til at overskue disse Forslag —, saa er der ingen Mulighed for i Sammenhæng med dette Lovforslag at tale om, at Arbejdsløsheden vil ophøre og Produktionen herhjemme fremmes, hvilket den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde som Begrundelse for sin Tilslutning til Lovforslaget. Der siges saa, og jeg giver altsaa til en vis Grad Finansministeren Ret deri, at saadanne Ændringer maa gennemføres hurtigt, for at Virkningen kan opnaas. Men det kommer dog noget an paa Ændringernes Art. Hvis det ganske ubetinget var Tilfældet, maatte jo selv en hel Toldlov gennemføres paa et Par Dage, og det har dog aldrig den høje Rigsdag villet være med til. Hvor meget der altsaa er i Forslagene med Hensyn til Udbytte, og hvor megen Beskyttelse der er i dem, hvor meget de overhovedet betyder, det har jeg ingen Mening om, bortset fra de korte Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Finansminister, og det er da naturligt, at man vælger ikke at være med til et saadant Forslags Gennemførelse.

Nu bliver det sagt — og det blev meget stærkt betonet af den sidste ærede Taler —, at der vil foreligge et Forslag til Revision af Loven i de første Maaneder af næste ordentlige Rigsdagssamling, idet Finansministeren er gaaet ind paa da at forelægge alle disse Ændringer til Behandling i Rigsdagen. Jeg skal tilstaa, at jeg giver ikke meget for den Revision, der derved kan opnaas. Naar disse Ændringer er gennemført, vil det ikke være muligt et halvt Aar efter at gaa bort fra dem igen. Man maa ikke tro, at man

kan behandle Toldlovsændringer paa den Maade. En ganske ubetydelig Ændring, en rent redaktionel Ændring, en, som den højtærede Finansminister vist har udtrykt det, teknisk Ændring i Toldloven kan tænkes, men at disse Ændringer, som nu indføres, skulde undergaa synderlig Forandring, fordi Folketinget fik dem at se i næste Rigsdagssamling, det kan jeg for min Del ikke tro paa. Derfor forstaaer jeg meget vel, at den højtærede Finansminister har erklæret overfor en Udtalelse, der kom om, at man ikke vilde gaa med til at behandle Forslaget saa hurtigt, undtagen der kom den Ændring ind i Forslaget, som nu er optaget deri, at han ikke vilde have noget imod en saadan, for han risikerer ikke noget derved, men faar sit Forslag gennemført saa hurtigt, som han ønsker det. Men da jeg, som sagt, ikke paa nogen Maade vil lægge Hindringer i Vejen for Forslagets Gennemførelse, da jeg synes, det er naturligt, at Regeringen og de Partier, der støtter den, nu faar dette Forslag gennemført, ganske som det foreligger, skal jeg sige, at heller ikke jeg vil gøre noget Forsøg paa at faa Forslaget henvist til et Udvalg, end mindre kunde det falde mig ind at gøre Forsøg paa ved Forlangende om de i Forretningsordenen anordnede Fristers Overholdelse at hindre Lovforslagets hurtige Gennemførelse; tværtimod skal jeg, ligesom jeg har gjort min Udtalelse saa kort som muligt, vise den største Beredvillighed overfor Finansministerens Ønsker.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de to ærede Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti for deres Tilslutning til Lovforslaget, og jeg kan ogsaa anerkende den Optræden, som de ærede Ordførere for Oppositionspartierne har vist ved ikke at modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse med ekstraordinær kort Frist.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) talte om, at Behandlingen foregik med en uhørt Hurtighed. Hurtigheden er nu ikke saa uhørt, for det er ganske det samme, som fandt Sted, da vi første Gang gennemførte Luksustolden, der var et meget mere omfattende Forslag, og jeg tør vist rolig sige, at der fandtes ikke det Medlem i den danske Rigsdag, der var i Stand til fuldstændig at gennearbejde det langt mere vidtløftige Forslag den Gang. Ikke des mindre blev det gennemført med lignende Hurtighed. I andre Lande har man undertiden den Praksis, at Regerin-